

Aar, jeg har været Haandværker og næringsdrivende i denne By.

§ 2 synes jeg er saa lige til. Det at give Kunststillinger, paa hvilke der udstilles Malerier og Skulptur, Adgang til at holde aabent om Søndagen var der Enighed om i alle Partier, da Lovforslaget blev behandlet her sidste Gang, uden at det blev færdigbehandlet. Jeg tror, det var en Misforstaaelse, at dette Spørgsmaal, da Loven i sin Tid blev ændret, ikke fik den retfærdige Afgørelse, som Bestemmelsen i § 2 nu tilsigter. Thi vi forstaar sikkert alle, enten vi bor i Hovedstaden eller i en Provins, hvilken kulturel Betydning det har for Befolkningen at kunne gaa ind paa en større eller mindre Udstilling af bildende Kunst og derved beriges ved Synet af de Kunstværker, som de fleste ellers vilde være udelukket fra at se. Jeg tror derfor, at der let i Udvalget vil kunne blive Enighed om § 2, naar der kommer forskellige Garantibestemmelser ind om, at det skal være Kunstnerne, der udstiller, at Butiksejerens Ejendom ikke maa udstilles samtidig, at Værkerne skal være katalogiserede, og at det skal være anmeldt til Politiet, hvornaar og hvor lang Tid Udstillingen holdes aaben. Med saa mange gode og solide Garantier maa denne Paragraf efter min Mening kunne glide let.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kred (Johannes Jensen) var noget nysgerrig efter at faa at vide, hvorledes Socialdemokratiet stillede sig til den Ændring, som indeholdes i § 3, thi, erklærede det ærede Medlem, Socialdemokratiet havde jo stemt imod den udvidede Ret til at handle ved Kirkegaarde o. s. v. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem havde beskæftiget sig noget mere indgaaende med Socialdemokratiets praktiske Lovgivningsarbejde, havde der ikke været nogen Anledning for det ærede Medlem til at være saa nysgerrig, thi saa maatte det ærede Medlem jo vide, at Socialdemokratiet kæmper og arbejder for en Idé, saa længe der er Mulighed for at gennemføre den, men at Partiet aldrig har sagt: Alt eller intet. Vi har altid sagt: Det er vor Opfattelse, at det og det Forslag er det rigtige, men naar vi ikke kan opnaa at faa det gennemført i sin Helhed, tager vi saa meget af det, som det er os muligt at faa gennem en alvorlig og saglig Forhandling, til Gavn for de Kredse, som vi nu arbejder for. I dette Tilfælde er akkurat det samme sket. Vi har søgt at gennemføre en bestemt Ordning angaaende Handel ved Hospitaler og Kirkegaarde; men vi har ikke Stykke til at gennemføre den, der staar endnu i denne Sal det samme Flertal imod os, som der hidtil har staaet. Vi ønsker

ikke at rejse en ny, haabløs teoretisk Kamp paa dette Punkt, vi bøjer os for den Ordning, der er truffet for en Aarrække, indtil der kommer et andet Flertal, der kan udvide og ændre Lovgivningen i den Retning, som vi nu tror er den rigtige. Jeg kan ganske tiltræde og støtte Ministerens Affattelse af § 3, hvorefter der gives disse Gadehandlere, der handler med afskaarne Blomster ved Hospitaler og Kirkegaarde, Adgang til at drive deres Handel paa Folkekirkens Helligdage o. s. v., thi de har hidtil arbejdet uden Lovgivningens Tilladelse og er derfor, hver Gang Politiet er skredet ind imod dem, hjemfaldet til Bøder, eventuelt til Fængsel. Jeg skal ikke komme ind paa en længere Debat om, hvorvidt den mindre Handel med afskaarne Blomster skader det legitime Næringsliv i vor By, altsaa i dette Tilfælde Blomsterhandlerne, men skal blot gøre den enkelte Bemærkning, at jeg tror ikke, den gør det, thi her drejer det sig om en Mængde Mennesker, der særlig Søn- og Helligdage kommer forbi Hospitalerne, og som ikke har tænkt paa at gøre Besøg, men som nu gør det rent pr. Indskydelse, og som derfor køber en lille Buket eller nogle enkelte Blomster hos de Blomsterhandlere, der staar ved Hospitalets Port. Det samme gælder mange kirkegaardsbesøgende — for manges Vedkommende gælder det, at de maaske ikke har haft Tid til at købe Blomster i Butikkerne. Med det Kendskab, jeg har til Hovedstadsforholdene, tror jeg, det vilde være at gøre en ilde Gerning mod mange, mange Hundrede Smaafolk at vedtage en Bestemmelse, der forbød dem at drive denne ringe Handel. Jeg vil derfor henstille til de forskellige Partier at gaa ind i Forhandlingerne i det kommende Udvalg med god Villie til at skabe lovmæssige Vilkaar for disse fattige Mennesker, saaledes at de kan blive i Stand til at drive den Handel, som alene kan holde deres Hjem oven Vande, holde det fri for Fattigvæsenets tunge Forsorg — en Handel, som jeg, som sagt, ikke tror skader den legitime Butikshandel, i alt Fald ikke i nogen nævneværdig Grad.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Bunch: Dette lille Lovforslag syntes, da det blev fremsat af den højtærede Minister, i Grunden ganske uskyldigt, og jeg for mit Vedkommende var nogenlunde paa det rene med, at det vilde faa en let Gang gennem Tinget. Men ved at læse det nøjere igennem og tænke lidt over det vil man hurtigt se, at det kan faa en indgribende Betydning. Da jeg nu ved, at Lovforslaget